

Sygn. akt VI Ka 136/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli (spr.)

Sędzia Tomasz Skowron

Sędzia Daniel Strzelecki

Protokolant Roksana Kulak

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim: Dariusza Skowrona

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2023 r.

sprawy T. O. ur. (...) w L.

s. K., B. z domu F.

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 7 listopada 2022 r. sygn. akt II K 352/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. O.;

II. zasądza od oskarżonego T. O. na rzecz oskarżycieli posiłkowych A. F., T. R. i J. R. kwoty po 882,16 złotych tytułem wydatków związanych z udziałem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 200 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 180 złotych za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 136/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 7 listopada 2022 r. sygn. akt II K 352/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		T. O.	Umieszczenie przez zarządcę drogi nr (...) od strony G. w kierunku J. informujących o zagrożeniach bezpieczeństwa w ruchu drogowym znaków ostrzegawczych A – 30, T – 14b, A – 15 i T-2, oraz znaków B - 33	Wydruki map google z portalów internetowych	k. 414 - 426

			<p>ograniczających dopuszczalną prędkość w terenie niezabudowanym do 70 km/h, a następnie do 50 km/h, a także znaku A - 3 i T - 2 ostrzegającego o niebezpiecznych zakrętach.</p> <p>Umieszczenie przez zarządcę drogi nr (...) od strony od strony J. i miejscowości C. znaków ostrzegawczych A - 30, T - 14b, A - 15 i T - 2, B - 25 oraz B - 33 ograniczających prędkość w terenie niezabudowanym do 70 km/h, a następnie do 50 km/h, a także znaku A - 3 i T - 2 ostrzegającego o niebezpiecznych zakrętach.</p>		
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.	T. O.	Temperatura minimalna w okolicach miejscowości gdzie doszło do wypadku	Internetowy wydruk pomiaru temperatury	k. 427	

		drogowego w dniach 14 – 16 października 2020 r. przekraczała 4 stopnie Celsjusza, a maksymalna przekraczała 6 stopni Celsjusza.		
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
-----	-----			-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>1.obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia tj.</p> <p>- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art.7 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego bez uwzględnienia okoliczności na korzyść oskarżonego i bez przyjęcia prawdziwych ustaleń faktycznych wynikających z:</p> <p>a. opinii biegłegoS. P. i uznania że oskarżony</p>
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

zjeżdżając na lewy pas jezdni naruszył przepisy ruchu drogowego stwarzając sytuację wypadkową zaś pokrzywdzony miał jedynie możliwość uniknięcia zdarzenia gdyby poruszał się z prędkością administracyjną 50 km/h podczas gdy oskarżony poruszał się z prędkością i techniką odpowiednią do panujących warunków drogowych i zalecanych znakami ostrzegawczymi oraz ograniczeniami prędkości i nie był w stanie przewidzieć niezależnej od niego utraty przyczepności kierowanego przez niego pojazdu w krytycznym miejscu z uwagi na specyficzną w danych warunkach nawierzchnię, a to pokrzywdzony w rażący sposób nie stosował

się do zasad,
przepisów i
znaków ruchu
drogowego,
kierując
pojazdem bez
zachowania
wymaganej
szczególnej
ostrożności, z
rażąco
nadmierną
prędkością, w
wyniku czego
najechał
kierowanym
przez siebie
pojazdem na
pojazd
oskarżonego;

b. opinii biegłego
S. P. oraz zeznań
K. K. (2) i
R. Z. i uznania
że oskarżony
nie dostosował
prędkości i
techniki jazdy
do warunków
panujących na
drodze w wyniku
czego zjechał na
przeciwny pas
ruchu zderzając
się czołowe z
pojazdem B.
kierowanym
przez A. R.
podczas gdy
oskarżony
kierując w pełni
sprawnym
technicznie
pojazdem w dniu
16 października
2016 r. o godz.
14.40 w porze
diennej, przy
temperaturze

powietrza nie
mniejszej niż 7
stopni Celsjusza,
przy niewielkich
opadach
deszczu, z
prędkością
zalecaną
znakami
ostrzegawczymi
oraz
ograniczeniami
prędkości nie
mógł
przewidzieć że
nawierzchnia
jezdni w
krytycznym
miejscu
posiadać będzie
specyficzne
właściwości
uniemożliwiające
kontrolę nad
kierowanym
przez niego
pojazdem, w
warunkach
wysoce
prawdopodobnego
spowodowania
sytuacji
zagrożenia
bezpieczeństwa
w ruchu
drogowym przez
kierującego
pojazdem B.,
który mógł
zjechać na pas
jezdni właściwy
dla pojazdu K.;

- art. 5 § 2 k.p.k.
poprzez jego
niezastosowanie
i rozstrzygnięcie
wątpliwości
związanych z
przyczynami

zjechania przez
oskarżonego na
lewy pas ruchu
na jego
niekorzyść
poprzez uznanie
że oskarżony
nie dostosował
prędkości i
techniki do
warunków
panujących na
drodze, podczas
gdy sam biegły
S. P. wskazał
niemożliwą do
przewidzenia
śliskość jezdni w
danym miejscu,
na potencjalny
nieustalony
czynnik
zewnętrzny
mogący
oddziaływać na
oskarżonego
który
przemieszczał
się pojazdem w
sposób w danych
warunkach
rozsądny i
bezpieczny,
istniejącą
wysoce
prawdopodobną
możliwość
przemieszczania
się pojazdu
marki B. po
pasie jazdy
oskarżonego i w
jego kierunku,
co wynika z
ustaleń biegłego
w zakresie
wynoszenia
pojazdów w
krytycznym
miejscu na

	<p>przeciwny pas ruchu i zeznań świadka K. K. a także z opinii biegłego, wskazującej na znaczną prędkość pojazdu A. R., braku jakichkolwiek śladów na jezdni dot. przemieszczania się pojazdu K. oraz pojazdu B. co jednocześnie nie wyklucza, iż pojazd B. mógł poruszać się pasem ruchu pojazdu K., a zjechanie pojazdu K. na lewy pas ruchu mogło być manewrem obronnym kierującego tym pojazdem;</p>		
<p>2.w konsekwencji błęd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu winy oskarżonego za spowodowanie wypadku drogowego w sytuacji gdy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>właściwa ocena materiału dowodowego wskazuje w oparciu o teorię obiektywnego przypisania skutku, że istotność przyczynienia się A. R. w sytuacji kolizji odpowiedzialności kierujących pojazdami skutkować powinna brakiem podstaw do obiektywnego przypisania skutku T. O. wyłączając jego odpowiedzialność za zarzucany mu czyn;</p>		
<p>3.naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddalenie wniosku dowodowego uzyskanie opisu i wyników badań laboratoryjnych A. R. przeprowadzonych przy przyjęciu go do Wojewódzkiego Centrum (...) w dniu 16 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

października
2020 r. pod
kątem
zawartości
alkoholu,
środków
odurzających i
substancji
psychotropowych
w jego krwi i
moczu;

- oddalenie
wniosku
dowodowego o
przeprowadzenie
badań na
zawartość
środków
odurzających i
substancji
psychotropowych
we krwi A.
R. na podstawie
drugiej fiołki
oznaczonej lit.
(...) pakietu
próbki krwi
pobranej od
niego w dniu
16 października
2020 r. o
nr (...) na
podstawie której
przeprowadzono
uprzednio
badanie na
zawartość
alkoholu we
krwi;

W sytuacji gdy
krew do badań
od A. R. została
pobrana w dniu
16 października
2020 r. o godz.
20.45, a zatem
blisko 6 godzin
po zdarzeniu

drogowym oraz
po transfuzji
około 2 litrów
krwi podczas
zabiegu
operacyjnego,
zaś miarodajną
informacją o
stanie trzeźwości
bądź
ewentualnego
znajdowania się
przez niego
pod wpływem
środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych
mogą być wyniki
badań A. R.
z chwili jego
przyjęcia do
szpitala jak
również
ewentualny
wynik badania
jego krwi na
zawartość
narkotyków w
zabezpieczonym
pojemniku (...)
pakietu (...)
próbce jego
krwi, gdzie w/w
wnioski
dowodowe
zgłaszane były
zarówno jeszcze
przed
wniesieniem
aktu oskarżenia,
jak również
ponawiane były
po rozpoczęciu
przewodu
sądowego, nie
zmierzały zatem
do przedłużenia
postępowania,
jak również

<p>mogą być istotne z punktu widzenia właściwej oceny materiału dowodowego w oparciu o teorię obiektywnego przypisania skutku;</p>		
<p>4 .naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie członków rodziny A. R. (T. R., J. R., A. F. ewentualnie innych osób) na okoliczność uzyskania informacji dotyczącej zaistniałego zdarzenia, czasu przybycia na miejsce zdarzenia, schorzenia – cukrzycy A. R., etapu choroby, leczenia, zażywania leków, spożywanego w dniu 15 października 2020 r. alkoholu, 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

lekarzy
pierwszego
kontaktu oraz
lekarzy –
specjalistów,
miejsca
znajdowania się
pojazdu B.,
miejsca
znajdowania się
telefonu
komórkowego A.
R., zarzywania
przez A. R.
środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych;

- oddalenie
wniosku
dowodowego o
zabezpieczenie i
dokonanie
ogłędzin
telefonu
komórkowego A.
R. pod kątem
wykonywanych
połączeń w dniu
16 października
2020 r. od
godz. 14.00 oraz
otrzymywanych,
wprowadzanych
wiadomości sms
oraz mms a
także treści
korespondencji
na
zainstalowanych
aplikacjach
służących do
komunikacji (F.,
W., M. itd.);

w sytuacji gdy
informacje te
mają istotne
znaczenie w

świetle ustaleń stanu psychofizycznego A. R. w dniu 16 października 2020 r. oraz miejsca znajdowania się istotnych w sprawie dowodów rzeczowych, mogących przyczynić się do wyjaśnienia istniejących wątpliwości w sprawie, gdzie w/w wnioski dowodowe zgłaszane były zarówno jeszcze przed wniesieniem aktu oskarżenia, jak również ponawiane były po rozpoczęciu przewodu sądowego, nie zmierzały zatem do przedłużenia postępowania, jak również mogą być istotne z punktu widzenia właściwej oceny materiału dowodowego w oparciu o teorię obiektywnego przypisania skutku;

5. naruszenie przepisów postępowania mających istotny

zasadny

częściowo zasadny

wpływ na treść
orzeczenia tj. art.
170 § 1 pkt 2 i 5
k.p.k. poprzez:

niezasadny

- oddalenie
wniosku
dowodowego o
uzyskanie z
Komendy
Powiatowej
Policji w L.
informacji w
zakresie
ewentualnych
przestępstw i
wykroczeń
drogowych
popelnionych
przed 16
października
2020 r. przez
kierującego
samochodem B.
- A. R. i
przeprowadzenia
dowodu z treści
tej informacji
udostępnionych
z Ewidencji
Kierowców
Naruszających
Przepisy Ruchu
Drogowego na
okoliczność
nieprzestrzegania
oraz
częstotliwości
naruszeń
przepisów prawa
o ruchu
drogowym przez
A. R.;

- oddalenie
wniosku
dowodowego o
uzyskanie z
Centralnego
Ośrodka (...)

w K. Al.
(...)-(...)
K. informacji
z Centralnej
Ewidencji w
pełnym zakresie
dot. kierującego
pojazdem marki
B. - A. R. i
przeprowadzenia
dowodu z treści
tej informacji
na okoliczność
nieprzestrzegania
oraz
częstotliwości
naruszeń
przepisów prawa
o ruchu
drogowym przez
A. R.;

w sytuacji gdy
informacje te
mogą być
pomocnymi w
ocenie tego
kierującego dla
całościowej jego
oceny jako
uczestnika
ruchu
drogowego w
zakresie
przestrzegania
przepisów tego
ruchu, gdzie
w/w wnioski
dowodowe
zgłaszane były
zarówno jeszcze
przed
wniesieniem
aktu oskarżenia,
jak również
ponawiane były
po rozpoczęciu
przewodu
sądowego, nie
zmierzały zatem

<p>do przedłużenia postępowania, jak również mogą być istotne z punktu widzenia właściwej oceny materiału dowodowego w oparciu o teorię obiektywnego przypisania skutku;</p>		
<p>6. obraza przepisów postępowania mająca istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. oraz art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddalenie wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka personelu medycznego, podejmującego decyzję o przeniesieniu A. R. z Oddziału (...) na Oddział (...), podstawach takiej decyzji, stanu zdrowia A. R., zagrożenia życia A. R.; - oddalenie wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

personelu
medycznego
Oddział chirurgii
na który został
przeniesiony z
OIOM A. R.,
stanu zdrowia w
chwili
przeniesienia,
przebiegu
leczenia,
zagrożenia życia
A. R. wskutek
doznanych
obrażeń w
wyniku
zdarzenia
drogowego lub
braku takiego
zagrożenia,
powodów
pogorszenia się
stanu zdrowia
tego pacjenta i
jego śmierci;

- oddalenie
wniosku o
wydanie opinii
uzupełniającej
przez biegłego z
zakresu
medycyny
sądowej L. K. w
zakresie:

a. odpowiedzi
na postawione
pytanie nr 3 w
postanowieniu z
dnia 5 stycznia
2021 r. tj.
jaki wpływ na
obrażenia A. R.
miało to iż
nie miał on
zapiętych pasów
bezpieczeństwa;

b. wskazania czy doznane przez A. R. urazy głowy (wskazane w pkt.1 lit.2 wniosków opinii z dnia 2 lutego 2021 r.) po przeprowadzonych zabiegach medycznych mogły spowodować późniejsze zatrzymanie krążenia w mechanizmie asystolii;

c. wskazania czy doznane przez A. R. urazy klatki piersiowej (wskazane w pkt.1 lit. c wniosków opinii z dnia 2 lutego 2021 r.) po przeprowadzonych zabiegach medycznych mogły spowodować późniejsze zatrzymanie krążenia w mechanizmie asystolii;

d. wskazania czy doznane przez A. R. urazy klatki piersiowej (wskazane w pkt.1 lit. c wniosków opinii z dnia 2 lutego 2021 r.) po przeprowadzonych zabiegach

medycznych
mogły
spowodować
późniejsze
zatrzymanie
krążenia w
mechanizmie
asystolii;

e. wskazania czy
przyczyna zgonu
A. R. mogła być
infekcja SARS –
CoV – 2;

f. udzielenia
odpowiedzi na
pytanie jakie
objawy mogły
towarzyszyć A.
R. przed
zderzeniem
pojazdu marki
B. z pojazdem
marki K. w
świetle
wysokiego
stężenia glukozy
we krwi tj.
535,80 mg/
dl, czy mógł
on utracić w
związku z tym
świadomość lub
wykonywać
nieskoordynowane
ruchy mające
wpływ na
kierowany przez
niego pojazd
(wraz z
wnioskiem o
przedstawienie
tego pytania
biegłemu wraz z
uzyskaną
dokumentacją
dotyczącą
leczenia A. R. na
cukrzycę);

w sytuacji gdy przesłuchanie personelu medycznego i uzyskanie uzupełniającej opinii biegłego w zakresie przyczyn zgonu A. R. mają istotne znaczenie dla ewentualnego przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu z tym właśnie skutkiem, gdzie ponadto koniecznym jest ustalenie, czy kierowanie przez A. R. pojazdem ze znacznym stężeniem glukozy we krwi nie upośledzało jego funkcji motorycznych jako kierującego w sposób podobny do działania alkoholu lub substancji podobnie działających i powinien on powstrzymać się w krytycznym czasie od kierowania samochodem, gdzie w/w wnioski dowodowe zgłaszane były

<p>zarówno jeszcze przed wniesieniem aktu oskarżenia, jak również ponawiane były po rozpoczęciu przewodu sądowego, nie zmierzały zatem do przedłużenia postępowania, jak również mogą być istotne z punktu widzenia właściwej oceny materiału dowodowego w oparciu o teorię obiektywnego przypisania skutku;</p>		
<p>7. w konsekwencji błęd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie, że przyczyną zgonu A. R. był uraz wielonarządowy, podczas gdy pokrzywdzony w stanie stabilnym został przeniesiony z Oddziału (...) na Oddział (...) a przyczyną jego zgonu mógł być COVID – 19, którym został zainfekowany podczas pobytu w szpitalu, w związku ze zdarzeniem w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>dniu 16 października 2020 r., a tym samym skutkiem zdarzenia drogowego było wyłącznie zaistnienie u A. R. choroby realnie zagrożającej życiu;</p>		
<p>8. naruszenie przepisu mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 415 § 1 k.p.k. poprzez jego zastosowanie i orzeczenie na podstawie art. 46 § 2 k.k. na rzecz pokrzywdzonych T. R., J. R. i A. F. nawiązek po 8.000 złotych bez dokonania przez Sąd jakichkolwiek ustaleń czy roszczenia w/ w krewnych (matki i siostr) A. R. zasądzenia zadośćuczynień na ich rzecz nie są przedmiotem innych postępowań albo o roszczeniach tym prawomocnie orzeczono;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>9. obraza przepisów prawa materialnego w zakresie innym niż kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu tj. naruszenie art. 46 § 2 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i zasądzenie od oskarżonego na rzecz matki i sióstr pokrzywdzonego A. R. nawiązek po 8.000 zł. podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w żaden sposób nie wskazuje, aby sytuacja życiowa tych osób uległa wskutek śmierci A. R. znacznemu pogorszeniu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1</p> <p>Zarzut niezasadny. Wskazać należy że w niniejszej sprawie wydane</p>		

zostały dwie
opinie biegłych z
zakresu
rekonstrukcji
wypadków
drogowych :
opinia biegłego
S. P. z którą stara
się polemizować
skarżący
obrońca i
częściowo
interpretować ją
na korzyść
oskarżonego,
oraz opinia
biegłego J. N..
Wnioski obydwu
opinii są zbieżne
w kluczowej
kwestii –
bezpośrednią
przyczyną
wypadku
drogowego w
dniu 16.10.2020
r. w R.
na drodze (...)
było zachowanie
kierującego
samochodem K.
oskarżonego T.
O. który nie
zachował
szczególnej
ostrożności w
zaistniałych
warunkach
drogowych i
atmosferycznych,
zjechał ze
swojego pasa
ruchu i wjechał
na przeciwny pas
ruchu właściwy
dla kierunku
jazdy
samochodu B.
którym kierował
pokrzywdzony

A. R. w wyniku czego doszło do czołowo boczego zderzenia obu pojazdów (k.274 -299, k. 361). W sposób bezsporny z opinii obydwu biegłych wynika więc, że do wypadku doszło na pasie ruchu samochodu B., brak jakichkolwiek dowodów świadczących, że samochód którym kierował A. R. wjechał na pas ruchu samochodu K. (twierdzenia skarżącego obrońcy w tym zakresie zawarte w zarzucie apelacji są więc całkowicie gołosłowne), do zjechania samochodu K. na przeciwny pas ruchu nie przyczynił się żaden inny pojazd.

Skarżący obrońca w obszernym zarzucie apelacji starał się wykazać, że oskarżony jechał swoim samochodem w sposób rozsądny

i bezpieczny, a śliskość jezdni w miejscu wypadku uniemożliwiająca kontrolę nad pojazdem była czynnikiem niemożliwym do przewidzenia. Nie sposób zgodzić się z takim stanowiskiem. Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy przyjąć należy, że istotnie oskarżony poruszał się swoim samochodem z niewielką prędkością (biegły S. P. w swojej opinii przyjął że „w chwili zderzenia z B.”, a więc wtedy gdy po odbiciu od barierki pozostawał w poprzek jezdni, pojazd K. był w ruchu z prędkością nie większą niż 5 – 20 km/h, w chwili wypadania w poślizg była to z pewnością prędkość administracyjnie dozwolona na tym odcinku) co nie oznacza,

że oskarżony zachował należytą ostrożność w danych warunkach i prędkość auta, a przede wszystkim technika jazdy odpowiadała tym warunkom. Bezsprzeczne jest, że w dniu zdarzenia padał deszcz, jezdnia była mokra, temperatura powietrza w granicach + 6 do 7 stopni Celsjusza, co potwierdza także dowód z dokumentu w postaci internetowego wydruku pomiaru temperatury, przeprowadzony na rozprawie odwoławczej. Z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności zdjęć miejsca zdarzenia wynika, że droga którą poruszał się oskarżony w miejscu zdarzenia jest wąska, bez pobocza, prowadzi mocno w dół, dodatkowo jest tam znaczny łuk

w lewo. Nie jest jednak tak, że droga ta w czasie zdarzenia była nieprzejezdna, poruszały się tam przecież inne samochody w tym także bezpośrednio za oskarżonym, nie doszło do innych przypadków zjechania na przeciwległy pas ruchu. Jadący bezpośrednio za samochodem oskarżonego świadek K. K. na którego powołuje się skarżący obrońca w zarzucie apelacji zeznawał: „...my jechaliśmy za tą K. jakiś czas ale nie pamiętam czy od samej J.. Na pewno przez kilka wiosek. Ten samochód jechał bardzo powoli, poniżej dopuszczalnej na terenie zabudowanym prędkości....Ja pamiętam to zdarzenie w ten sposób, że ta K. nagle zahamowała, i tak jakby próbowała wejść w poślizg. Ja zauważyłem że to auto nie jest stabilne

na drodze. Ja
powiedziałem R.
uważaj co ten
facet robi. Ta K.
zwolniła
hamulec i
wróciła na swój
tor jazdy...” (k.
208). „....
zaczęliśmy
zjeżdżać w dół,
droga szła w
lewo po łuku.
Jadący przed
nami pojazd
gwałtownie
zahamował,
następnie
wyprostował tor
jazdy i
gwałtownie
zjechał na lewy
pas, następnie
przejechał ten
pas, uderzył w
barierę po lewej
stronie, odbiło
go, wrócił z
powrotem w
części ¼ na
pas” (k. 328).
W ocenie Sądu
Okręgowego ta
relacja
znamionuje
podejmowanie
przez
kierującego
samochodem K.
T. O.
nieprawidłowych
decyzji co do
sposobu,
techniki
kierowania
autem w
istniejących na
drodze
warunkach, co
może wynikać z

niedostatecznych
umiejętności
kierowcy.
Okoliczność ta
nie zwalnia
oskarżonego z
odpowiedzialności
karnej w
niniejszej
sprawie,
przeciwnie,
świadczy że
wypadek
nastąpił on z
przyczyn
leżących po jego
stronie.

Skarżący
obrońca
eksponuje w
apelacji znaczną
prędkość
pojazdu
kierowanego
przez
pokrzywdzonego
A. R.
przekraczającą
prędkość
dopuszczalną
administracyjnie
w miejscu
zaistnienia
zdarzenia.
Zgodzić należy
się z powyższym,
biegły S. P.
obliczył
prędkość
kierowanego
przez
pokrzywdzonego
auta w chwili
zderzenia na 88
- 99 km/h, gdzie
obowiązywało
ograniczenie
prędkości do 50
km/h, co wynika

także z wydruku map google dołączonych jako materiał dowodowy w postępowaniu odwoławczym. Słusznie jednak ocenił Sąd I instancji, że pokrzywdzony przyczynił się do zaistniałego wypadku drogowego, nie jest zaś jego sprawcą. Pokrzywdzony mógłby uniknąć zderzenia z samochodem oskarżonego gdyby jechał z dopuszczalną prędkością, ale z pewnością zderzenia nie byłoby, gdyby oskarżony, w szczególności w wyniku niedostosowania techniki jazdy do warunków drogowych, nie zjechał na przeciwległy pas ruchu. Przyczynienie się pokrzywdzonego do wypadku nie miało wpływu na ustalenia w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, wpłynęło zaś niewątpliwie na wymiar kary i

środków karnych, co znalazło wyraz w wyroku Sądu I instancji, gdzie pomimo skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego orzeczono wobec oskarżonego karę o charakterze wolnościowym i nie orzeczono środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.

Ad 3 – 6

Zarzuty te - koncentrujące się na osobie pokrzywdzonego A. R., jego domniemanej sytuacji zdrowotnej, udzielanej mu pomocy medycznej po zdarzeniu i przyczynach jego śmierci – są niezasadne.

Z opinii biegłego lekarza z zakresu medycyny sądowej L. K. wynika że pokrzywdzony A. R. doznał m.in. urazu głowy z krwotokiem podpajęczynówkowym i

śródmózgowym,
stłuczeniem obu
płatów
ciemieniowych
mózgu,
krwawieniem do
komór mózgu ,
obrzękiem
mózgu, urazu
tępego klatki
piersiowej z
obustronnym
złamaniem
żeber,
obustronną
odmą
opłucnową,
rozległą odmą
podskórną,
odmą
śródpiersia,
także
stłuczeniem
płuca lewego,
urazu tępego
jamy brzusznej
ze stłuczeniem
i rozerwaniem
mięszu wątroby
oraz masywnym
krwotokiem do
jamy otrzewnej,
złamań kości
nóg i ręki. Z
opinii
jednoznacznie
wynika, że
obrażenia te
mogły powstać
w wypadku
komunikacyjnym
zaś zgon
pokrzywdzonego
nastąpił w
wyniku
zatrzymania
krążenia jako
następstwo
urazu
wielonarządowego

i pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowo – skutkowym z doznanym urazem powstałym podczas wypadku komunikacyjnego (opinia k. 158 – 159). W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności tej opinii, nie zachodziła także bezwzględna potrzeba jej uzupełnienia, co prawidłowo ocenił Sąd I instancji oddalając w tym zakresie wnioski dowodowe. Twierdzenia skarżącego obrońcy, jakoby zabiegi medyczne przeprowadzone u pokrzywdzonego, domniemana infekcja SARS – CoV – 2, czy też ewentualna cukrzyca przyczyniły się do zgonu pokrzywdzonego są gołosłowne, nie poparte jakimikolwiek chociażby

poszlakami.
Należy założyć ,
że ewentualne
poruszenie się
pokrzywdzonego
samochodem
bez zapiętych
pasów
bezpieczeństwa
mogło mieć
wpływ na
rozległość
obrażeń, co nie
zmienia faktu
że obrażenia
te powstały na
skutek zdarzenia
spowodowanego
przez
oskarżonego. W
aktach sprawy
znajduje się
dokumentacja
medyczna
pokrzywdzonego
A. R. ze Szpitala
Wojewódzkiego
Centrum (...) w
J. (k. 72 – 106).
W tej sytuacji
nie znajdowało
także
uzasadnienia
przesłuchiwanie
w charakterze
świadców
personelu
medycznego
oddziałów (...) i
(...)
wymienionego
szpitala.

Ze znajdującego
się w aktach
sprawy
protokołu z
przeprowadzonych
badań na
zawartość

alkoholi we krwi
pobranej od A.
R. wynika, że
nie zawierała
ona alkoholu
etylowego w
stężeniu
wyższym lub
równym 10
promilom,
pokrzywdzony w
chwili zdarzenia
nie znajdował się
więc w stanie
nietrzeźwości,
ani w stanie po
użyciu alkoholu
(k. 141).
Dalsze drążenie
tej kwestii ,
wywodzenie, że
krew do badań
została pobrana
w szpitalu po
kilkunastu godzinach
od zdarzenia i po
transfuzji krwi,
domaganie się
przeprowadzenie
badania krwi
na zawartość
środków
odurzających i
substancji
psychotropowych,
nie znajdowało
uzasadnienia i
słusznie wnioski
dowodowe w
tym zakresie
zostały oddalone
przez Sąd
Rejonowy,
zważywszy iż
nawet
ewentualne
potwierdzenie
znajdowania się
powyższych
substancji w

organizmie
pokrzywdzonego
(do czego
także nie ma
jakichkolwiek
poszlak) nie
zmienia faktu iż
to zachowanie
oskarżonego T.
O. spowodowało
zaistnienie
wypadku
drogowego o
którym mowa
powyżej.

Zasadnie
również Sąd
Rejonowy
oddalił wnioski
dowodowe
dotyczące
przesłuchania w
charakterze
świadków
członków
rodziny A. R.
- oskarżycieli
posiłkowych T.
R., J. R., A. F.
oraz o dokonanie
oględzin
telefonu
komórkowego
pokrzywdzonego.
Oskarżyciele
posiłkowi nie
byli świadkami
wypadku
drogowego.
Okoliczności na
które mieliby
zoznawać –
uzyskanie przez
nich informacji
o zdarzeniu,
ewentualne
schorzenia
pokrzywdzonego,
spożywanego

przez niego
alkoholu w dniu
poprzedzającym
zdarzenie itd.
– nie mają
znaczenia dla
rozstrzygnięcia
sprawy,
ewentualnie
wynikają już z
innych
dowodów. W
sprawie brak
jest poszlak
wskazujących
jakoby
pokrzywdzony w
trakcie jazdy
korzystał z
telefonu
komórkowego,
ewentualne
potwierdzenie
powyższego nie
zmieni faktu iż
to zachowanie
oskarżonego
spowodowało
zderzenie z
samochodem
pokrzywdzonego.

Nie znajdowało
także podstaw
przeprowadzanie
kolejnych
wnioskowanych
dowodów
dotyczących
ewentualnego
wcześniejszego
naruszania przez
A. R. przepisów
prawa o ruchu
drogowym,
domniemanego
popelniania
przez niego
przestępstw i
wykroczeń

przeciwko
bezpieczeństwu
w komunikacji.
Nie ulega
wątpliwości że
w niniejszej
sprawie
pokrzywdzony
nie był wolny
od naruszenia
przepisów,
choćby
poprzez istotne
przekroczenie
dopuszczalnej
prędkości
poruszania się
autem, co
przyczyniło się
do zaistnienia
wypadku i co
znalazło wyraz
w wyroku Sądu
I instancji w
zakresie
wymierzonej
oskarżonemu
kary i środków
karnych.

Ad. 2 i 7

Zważywszy na
całą powyższą
argumentację
niezasadne
okazały się
zarzuty błędów
w ustaleniach
faktycznych
odnośnie
sprawstwa i winy
oskarżonego.
Sąd Okręgowy
jednoznacznie
odrzuca
argumentację
skarżącego, że
istotność

przyczynienia się A. R. w sytuacji kolizji odpowiedzialności kierujących pojazdami skutkować powinna brakiem podstaw do obiektywnego przypisania skutku T. O., jak również że przyczyną zgonu pokrzywdzonego nie był uraz wielonarządowy lecz rzekoma choroba realnie zagrażająca życiu.

Ad. 8 – 9

Zarzuty niezasadne. Przypomnieć należy że orzeczenie środka kompensacyjnego z art. 46 § 1 k.k. pozostaje obligatoryjne w przypadku złożenia w tym zakresie wniosku przez pokrzywdzonego lub inną uprawnioną osobę, przy czym w przypadku znacznego utrudnienia w orzeczeniu obowiązku naprawienia

szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (np. precyzyjnego ustalenia ich wysokości) art. 46 § 2 k.k. dopuszcza orzeczenie w zamian nawiązki, także na rzecz osób najbliższych dla pokrzywdzonego w przypadku jego śmierci w wyniku przestępstwa. Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych T. R., J. R. i A. F. złożył w ich imieniu wnioski o zasądzenie od oskarżonego zadośćuczynienia na rzecz każdej z nich wskazując jego wysokość na 12 tys. zł., tożsamy wniosek złożył także prokurator (k. 382 odwrot). Doznanie przez oskarżycielki posiłkowe – matkę i siostry pokrzywdzonego - krzywdy w wyniku jego śmierci i pogorszenia w ten sposób ich sytuacji życiowej (co nie musi oznaczać wyłącznie

<p>pogorszenia sytuacji materialnej) pozostaje ewidentne, zaś ewentualne postępowanie przeciwko ubezpieczycielowi OC pojazdu marki K. oskarżonego w ocenie Sądu Okręgowego jest zupełnie innym roszczeniem niż roszczenie z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i nie znajduje w tej sytuacji zastosowanie klauzula antykumulacyjna z art. 415 § 1 k.p.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1.0 uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu; 2. o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej obydwu wniosków zawartych w apelacji okazały się niezasadne.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Okręgowy utrzymał w mocy w całości zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. O..		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Mając na uwadze całość argumentacji przedstawionej powyżej zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwięźle o powodach zmiany		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	-----	# art. 437 § 2 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
3.1.	-----	# art. 437 § 2 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----	-----		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II i III	1.Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego T. O. na rzecz		

oskarżycieli
posiłkowych A.
F., T. R. i
J. R. kwoty
po 882,16 zł.
tytułem
wydatków
związanych z
udziałem
pełnomocnika z
wyboru w
postępowaniu
odwoławczym
(po 840
zł. minimalne
wynagrodzenie
+ po 42,16
zł. tytułem 1/3
kwoty wydatku
związanego z
dojazdem
pełnomocnika z
siedziby
kancelarii na
rozprawę
odwoławczą)

2. Na podstawie
art. 636 § 1 k.p.k.
i art. 627 k.p.k.
Sąd Okręgowy
zasądził od
oskarżonego T.
O. na rzecz
Skarbu Państwa
koszty sądowe
za postępowanie
odwoławcze w
kwocie 200
złotych (w
tym wymierzona
opłata za II
instancję w
kwocie 180 zł. +
20 zł. ryczałtu za
doręczenia).

7. **Na PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana